

Związek Zawodowy Rolnictwa
Samoobrona

FGŻ
FEDERACJA GOSPODARKI
ŻYWNOSCIOWEJ RP

**POLSKA
FEDERACJA
ROLNA**

**NSZZ RI
Solidarność**

Warszawa 8 stycznia 2024 r.

Szanowny Panie Ministrze,

Projekt rozporządzenia z dnia 5 grudnia 2023 r., który zmienia rozporządzenie w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych, jest dokumentem pożądanym i od dawna oczekiwanym przez branżę mięsną.

Produkty pochodzenia roślinnego, imitujące produkty mięsne, są prezentowane jako substytuty oryginalnego produktu przez co mogą wprowadzać konsumentów w błąd.

Potwierdzają to badania na temat postrzegania produktów spożywczych przez konsumentów jakie w 2018 roku przeprowadził francuski instytut Audriep. Wynika z nich, że sześciu na dziesięciu konsumentów uważa, iż napoje roślinne mogą zastąpić mleko pod kątem walorów odżywczych, a jeden na trzech uważa, że są one odpowiednie także dla niemowląt. Choć badanie dotyczyło napojów roślinnych, to nie ma wątpliwości, że „imitacje” mięsne mogą być postrzegane przez konsumentów w ten sam sposób. Nawet jeśli konsumenci mają świadomość, że produkty nie są wyprodukowane z mięsa, to mogą zakładać, że ich substytuty mają taką samą bądź przynajmniej zbliżoną wartość odżywczą co pierwowzór, a zatem dochodzą do błędnego wniosku, że można je zastąpić.

Projekt rozporządzenia daje branży szansę na skuteczną i jednoznaczną ochronę określeń produktów mięsnych. Wypracowana przez lata marka produktów mięsnych jest bowiem cynicznie wykorzystywana przez producentów roślinnych zamienników. Tak ważny dokument powinien z jednej strony chronić wszystkie produkty mięsne, których nazwy są obecnie wykorzystywane przez producentów tzw. roślinnych zamienników, a z drugiej zabezpieczyć pozostałą terminologię mięsną, która w przyszłości może zostać użyta do nazywania produktów roślinnych.

Związek Zawodowy Rolnictwa
Samoobrona

FGŻ
FEDERACJA GOSPODARKI
ŻYWNOSCIOWEJ RP

**POLSKA
FEDERACJA
ROLNA**

**NSZZ RI
Solidarność**

W projekcie rozporządzenia wymieniono zaledwie 4 nazwy, pomijając m.in. jedne z najpowszechniej wykorzystywanych terminów takich jak: burger, kabanosy czy parówki. W rzeczywistości na rynku alternatyw roślinnych wykorzystywanych jest co najmniej 40 określeń zapożyczonych z branży mięsnej (ich listę załączamy poniżej).

Kluczowe jest, aby przy konstruowaniu przepisów mieć na względzie charakterystykę krajowych produktów mięsnych. Po dokładnym przeanalizowaniu projektu i ocenie skutków regulacji, branża mięsna proponuje szerszy zakres zmian, oparty na prostych, przejrzystych rozwiązaniach. Obawiamy się, że ustanowienie ścisłej definicji poszczególnych wyrobów mięsnych może w konsekwencji wykluczyć z używania typowej terminologii także niektórych producentów. Szczególnie narażeni na to mogą być właściciele małych masarni. Nierzadko wytwarzają oni produkty unikalne, różniące się od typowej kielbasy czy szynki składem, dodatkami czy sposobem wytworzenia. Specyfika lokalnych wyrobów mięsnych może wynikać m.in. z regionu wytwarzania, historii czy tradycji danej społeczności, a także nierzadko inwencji wędliniarza. Powyższe rodzi poważne komplikacje w stworzeniu komplementarnej definicji każdego z produktów.

W ostatnich latach regulacjami dotyczącymi nazw żywności z różnym skutkiem zajmowali się ustawodawcy w Wielkiej Brytanii, we Włoszech, w kilkunastu stanach USA, a także w Finlandii i we Francji. Dla przykładu, Finowie stworzyli przewodnik uwzględniający zasady znakowania roślinnych alternatyw mięsa. Z kolei w stanach: Teksas, Missouri, Mississippi, Arkansas wprowadzono zakaz używania określeń mięsnych takich jak kielbasa, burger oraz hot-dog do opisu alternatyw roślinnych. Jednakże w kilku przypadkach orzeczenia sądowe uznawały za dopuszczalne i wystarczające zastosowanie nazwy opisowej dla tych alternatyw z uwzględnieniem zapisu: „produkt nie zawiera mięsa”.

Ciekawym rozwiązaniem wydaje się przykład francuski. W dekrete chroniącym określenia produktów mięsnych podano maksymalne ilości procentowe białka roślinnego, które mogą wystąpić w produktach, bez potrzeby tworzenia definicji poszczególnych produktów mięsnych. W przepisach francuskich wymieniono ponad 100 produktów i objęto je ochroną.

Korzystając z powyższego przykładu, jako branża rekomendujemy wprowadzenie ochrony dla zaledwie kilku nazw określających rodzaje wędlin z podziałem na wędzonki, wędliny podrobowe, produkty blokowe i kielbasy. Rodzaje te następnie należy rozszerzyć o podgrupy. Wędzonki podzielić na: szynki (surową i dojrzewającą), wędzonki szynkopodobne, łopatkę, polędwice, balerony, boczki bekonowe, boczki wędzone, boczki z okrywą tłuszczową, pozostałe wędzonki. Wędliny podrobowe: wątrobianki, pasztetowe, kiszki, salcesony.

Związek Zawodowy Rolnictwa
Samoobrona

FGŻ
FEDERACJA GOSPODARKI
ŻYWNOŚCIOWEJ RP

**POLSKA
FEDERACJA
ROLNA**

**NSZZ RI
Solidarność**

Kiełbasy: surowe, wędzone, pieczone, dojrzewające, parzone, średnio rozdrobnione, drobno rozdrobnione, homogenizowane. Produkty blokowe: drobno rozdrobnione, średnio rozdrobnione, grubo rozdrobnione, podrobowe, studzieniny, rolady. W odróżnieniu od przepisów francuskich powyższe określenia dotyczą całej gamy produktów, nie ograniczając się do nazw własnych produktów. Nie chcemy również określenia maksymalnych ilości procentowych dodatków roślinnych.

W naszym przekonaniu wystarczy zaznaczyć, że aby stosować powyższą terminologię mięsną, poszerzoną o rodzaje mięs i jej elementy, należy produkować wyroby, w których głównym składnikiem jest mięso. Nasze rozwiązanie skutecznie zabezpieczałoby wszystkie produkty mięsne bez szczegółowego wymieniania nazw wyrobów.

Powyższy projekt traktujemy jako preludeum do szerszego procesu, który w konsekwencji pozwoli na wprowadzenie zakazu używania określeń mięsnych dla produktów roślinnych na terenie całej Unii Europejskiej. Wobec powyższego zwracamy się z prośbą o wpisanie powyższego problemu jako jednego z punktów w ramach polskiej prezydencji w UE, która będzie miała miejsce w 2025 roku.

Sygnatariusze

Krajowa Federacja Hodowców
Drobiu i Producentów Jaj

Paweł Podstawka

Przewodniczący

Ogólnopolski Cech
Rzeźników-Wędliniarzy-
Kucharzy

Jacek Marcinkowski

Starszy Cechu

Krajowy Związek
Pracodawców Producentów
Trzody Chlewnej POLPIG

Aleksander Dargiewicz

Prezes Zarządu

Polskie Zrzeszenie
Producentów Bydła Mięsnego

Jerzy Wierzbicki

Prezes Zarządu

Związek Zawodowy
Rolnictwa Samoobrona

Marek Duszyński

Przewodniczący

Polski Związek Hodowców i
Producentów Trzody Chlewnej
„POLSUS”

Andrzej Kabat

Prezes Zarządu

Polski Związek Hodowców i
Producentów Bydła Mięsnego

Jacek Zarzecki

Prezes Zarządu

Krajowa Rada Drobiarstwa –
Izba Gospodarcza

Dariusz Goszczyński

Prezes Zarządu

Federacja Gospodarki
Żywnościowej RP

Krzysztof Nykiel

Prezes Zarządu

Związek Zawodowy Rolnictwa
Samoobrona

FGŻ
FEDERACJA GOSPODARKI
ŻYWNOSCIOWEJ RP

**POLSKA
FEDERACJA
ROLNA**

**NSZZ RI
Solidarność**

Polska Federacja Rolna
Mariusz Olejnik
Prezes Zarządu

Niezależny Samorządny
Związek Zawodowy
Rolników Indywidualnych
„Solidarność”
Tomasz Obszański
Przewodniczący

Ogólnopolskie Stowarzyszenie
Wieprz Polski
Andrzej Zawistowski
Prezes Zarządu

Stowarzyszenie Rzeźników i
Wędliniarzy Rzeczypospolitej
Polskiej
Tomasz Parzybut
Prezes Zarządu

Z wyrazami szacunku w imieniu sygnatariuszy

Tomasz Parzybut

Prezes Zarządu

Załącznik nr 1

Określenia zapożyczone z branży mięsnej wykorzystywane na rynku alternatyw roślinnych

1. Schab
2. Szyńka
3. Pieczeń
4. Smalec
5. Kotlet
6. Pasztet
7. Kiełbaski
8. Salami
9. Szyńkowa
10. Parówki

Związek Zawodowy Rolnictwa
Samoobrona

FGZ
FEDERACJA GOSPODARKI
ŻYWIENIOWEJ RP

POLSKA
FEDERACJA
ROLNA

NSZZ RI
Solidarność

11. Kaszanka
12. Boczek
13. Salami
14. Kabanosy
15. Pasztetowa
16. Serdelki
17. Burger
18. Filet
19. Mielone
20. Klopsiki
21. Nuggetsy
22. Sznycel
23. Indyk
24. Kaczka
25. Kurczak
26. Pulpet
27. Krakowska wędziona
28. Jałowcowa
29. Wędlina sojowa
30. Steak
31. Stek
32. Antrykot
33. Rostbef
34. Udziec
35. Łopatka
36. Sznycel
37. Rumsztyk
38. Połędwica
39. Bryzol
40. Hamburger
41. Wołowina

